

Чужденецътъ. И азъ, макаръ съ болка на сърдце, ще трѣбва да се съглася съ васъ. (Става).

Съдията. Вие си тръгнахте?

Чужденецътъ. Да, тръгнахъ. Благодаря ви много, че ми позволихте да чуя това интересно дѣло. Сбогомъ.

Съдията. Сбогомъ. Отнесете добри спомени отъ нашата страна.

Чужденецътъ. Да, да, чудни спомени. (Излиза).

Завеса.

Ал. М. Герасковъ.

ЛИСТОПАДЪ

Есени въ гората
Божа майка ходи
И Исуса малъкъ
За ржчица води.

Есени въ гората
Вѣтроветѣ вѣятъ,
На дървета стари
Клонитѣ люлѣятъ.

А отъ клони падатъ
Трепетни листата —
Майката да мине
Все по-златно злато.

Липа, джбъ и бука
Вдигатъ голи клони,
Плаче трепетлика —
Дребни сълзи рони.

А елхата пакъ се
Зеленѣе тамо. . .
И детето спрѣ се,
Па попита: „Мамо!

Вредомъ е гората
Въ слана осланена,
Що елхата само
Още е зелена?“

— Зима като дойде, —
Тя му отговаря, —
Коледна елхица
Азъ ще ти направя

И на нея свѣщи
Ще запаля бледни —
Да зарадвамъ тебе
И сираци бедни. . .

Емануилъ п. Димитровъ

Съ тая книжка изпращаеме „Слънчице“ брой 1.

Редактори: Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ,

Стопанинъ-издателъ: Александъръ Спасовъ, ул. Бачо-Киро № 12. Тел. 39-22.